

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23CoCsp/8/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218204266  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218204266.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 821 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: V. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. č. XXX, o zaplatenie 2.757,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5Csp/120/2018-90 zo dňa 2. júla 2019, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v závislom výroku o náhrade trov konania (vo výroku II. a III., IV.), takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej, zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania r u š í a vec sa v zrušenej časti v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 2.353,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.353,70 eur od 05.12.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. súd vo zvyšku žalobu zamietol; výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 70,68 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Súd po citovaní § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5, 9, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 9 ods. 1 a 2, § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch rozsudok vecne odôvodnil tým, že zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristikou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany, a stieranie hraníc medzi právom súkromným a verejným. Spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne opakovane uzatvárajú dodávateľa s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ, ako navrhovateľ vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky realizácie. Návrh zmluvy býva často na pripravených a predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jednou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

3. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá, vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jedinou pochádza z pravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa.

Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva, vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle.

4. Vychádzajúc zo zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak úverová zmluva neobsahuje náležitosti, podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, termín konečnej splatnosti úveru, tento označil postupca v zmluve len mesiacom a rokom, ktorý môže byť definovaný výlučne uvedením dátumu poslednej splátky, keď zo zmluvy nevyplýva ani dátum splatnosti prvej splátky, len mesiac a rok. V tomto smere poukazujúc procesný súd na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 2.10.2012 č. k. 10Co 169/2011 - 118 v spojitosti s konaním 8C 23/2011-85 Okresného súdu Dunajská Streda ako aj zaujatého právneho názoru, na ktorý odkazuje v tomto rozsudku Krajský súd a to uznesenie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 č. k. 10CoE 313/2010-44 a 11Co/102/2013-69 v spojitosti s konaním 5C/172/2011-45 Okresného súdu Dunajská Streda. Vzhľadom na neexistenciu splnenia podmienky podľa §9 ods. 2 písm. f/ sa považuje takto uzavretá zmluva v zmysle § 11 písm. b/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú, a bez poplatkov.

5. Vzhľadom na to, že úver pre nesplnenie podmienok stanovené zákonom bol bez úročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok len na zaplatenie istiny čo do výšky finančného plnenia v sume 2.500,00 eur, keď žalovaný z poskytnutej pôžičky zaplatil 146,30 eur, nedoplatok na istine predstavuje sumu 2.353,70 eur, v ktorej časti ostal nárok žalobcu dôvodný.

6. V zmysle § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákona žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania stanovených zákonom v zmysle § 3 Nariadenia SNR č. 87/1995 Zb. v zmysle Novely č. 586/2008 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Obč. zákonník, kde výška úrokov z omeškania bola stanovená o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania splnením peňažného dlhu. V zmysle novely č. 20/2009 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Obč. zákonník, kde výška úrokov z omeškania bola stanovená o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, úrok z omeškania v rozhodnom čase bol vo výške 5,05 % ročne.

7. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na pomer úspechu žalobcu súd mu priznal náhradu trov konania 70,68 %.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu čo do výroku II. a III. Uviedol, že súd prvej inštancie napadnutými výrokmi žalobu čo do zvyšku (istina 404,28) eur s prísl. zamietol a žalobcovi priznal pomernú časť náhrady trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že zmluva o pôžičke, ktorá je právnym dôvodom žalovanej pohľadávky je bezúročná, pretože neobsahuje dojednanie o konečnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie nesprávne zistil, že zmluva tieto náležitosti neobsahuje, keďže správnym zistením skutkového stavu by zistil, že ich obsahuje in concreto v článku III, keď termín konečnej splatnosti bol dojednaný na 20.3.2020, keďže jednotlivé splátky boli splatné k 20. dňu v mesiac a konečná splatnosť úveru bola v mesiaci marec 2020. Takéto dojednanie konečnej splatnosti je plne v súlade s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a nevyvrátiteľne pochopiteľná pre priemerného spotrebiteľa. Keďže zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti súd prvej inštancie, mal žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 404,28 eur s úrokom z omeškania 5,05 % p. a. od 5.12.2015 do zaplatenia a výrok o trovách tak, že žalobcovi prizná voči nemu právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Žalovaný odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3

CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

11. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 2.757,98 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že Consumer Finance Holding a. s. a žalovaný uzatvorili dňa 18.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1739895, na základe ktorej poskytol Consumer Finance Holding a. s. žalovanému pôžičku 2.500,-eur.

12. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu v časti o zaplatenie 2.353,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.353,70 eur od 05.12.2015 do zaplatenia a dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak úverová zmluva neobsahuje náležitosti, podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, termín konečnej splatnosti úveru.

13. Žalobca v odvolaní poukazoval na to, že zmluva obsahuje termín konečnej splatnosti v článku III, keď termín konečnej splatnosti bol dojednaný na 20.3.2020, keďže jednotlivé splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola v mesiaci marec 2020.

14. Medzi stranami sporu nie je sporné, že nárok žalobcu vznikol zo spotrebiteľského právneho vzťahu, žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy ako spotrebiteľ, je slabšou stranou v spore a súd je oprávnený a povinný mu poskytnúť ochranu v súlade s § 290 a nasledujúcimi CSP a okrem iného môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP).

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že interpretácia, resp. výklad právnej normy je nevyhnutnou súčasťou tak právnej teórie, ako aj právnej praxe. Právny výklad je integrálnou súčasťou procesu aplikácie práva, čo sa najzreteľnejšie prejavuje v súdnej aplikácii práva. Úlohou výkladu je konkretizácia zákona v danom prípade, teda úloha aplikácie práva. Predstavuje predovšetkým proces objasňovania zmyslu, obsahu a významu textov prameňov práva ako nosičov právnych pravidiel. Cieľom interpretácie právnych noriem je zisťovať a objasňovať ich obsah, často aj nad rámec gramatického výkladu. Pre výklad právneho predpisu je rozhodujúca v ňom vyjadrená vôľa zákonodarcu, ktorú možno objektivizovať tak, ako to vyplýva zo znenia zákonného ustanovenia a významových súvislostí, do ktorých je zaradené. Sudca sa pritom nemusí zastaviť u doslovného znenia normy.

17. Je nesporné, že ustanovenie § 11 v spojení s § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarcu v § 9 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie.

18. V súvislosti s konečnou splatnosťou úveru odvolací súd má za to, že termín konečnej splatnosti sa má vykladať ako dátum ukončenia zmluvy a nie je možné ho nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy. Dikcia zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby termín konečnej splatnosti úveru bol vyjadrený určito, jasne, zrozumiteľne. Faktom je, že priamo v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v texte úverovej zmluvy pojem „termín konečnej splatnosti“ uvádza, ako: 03/2020. Podľa názoru odvolacieho súdu tento termín je dostatočne určitý, nakoľko z obsahu zmluvy je zrejmé, že splátky sú splatné vždy 20. dňa v mesiaci, preto ak termín konečnej splatnosti uvádza mesiac

a rok, je pre spotrebiteľa dostatočne určitým. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na rozhodnutia KS v Trnave, avšak uviedol iba tú skutočnosť, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) pojem konečná splatnosť označil v zmluve len mesiacom a rokom, ktorý môže byť definovaný výlučne uvedením dátumu poslednej splátky, keď zo zmluvy nevyplýva ani dátum splatnosti prvej splátky, len mesiac a rok. Takéto zdôvodnenie je nepostačujúce, nakoľko tak ako je už vyššie uvedené, je potrebné vychádzať zo zmyslu a významu právnej normy.

19. Nakoľko súd prvej inštancie iný dôvod, pre ktorý by zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť bezúročná a bezpoplatková neskúmal, resp. túto neuviedol, vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ) a odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

20. Na základe uvedeného podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutého výroku a výroku o náhrade trov konania a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vo veci (v zrušenej časti) opätovne rozhodnúť, pričom bude potrebné posúdiť dôvodnosť priznania úrokov a poplatkov, v časti ktorú zamietol, v prípade potreby doplniť dokazovanie (v súvislosti s náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere), jeho výsledky riadne vyhodnotiť a náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu.

22. Súd prvej inštancie už nebude rozhodovať o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie 2.353,70 eur so zákonným úrokom z omeškania (výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie), pretože v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Po vykonanom dokazovaní súd vo veci opätovne rozhodne a rozhodnutie v súlade s § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodní.

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).